

VÁLKA NA UKRAJINĚ (10.4.2022)

Buča, Kramatorsk, Borodjanka

Článek o minulé neděli v ostravském Bosku končil slovy: „člověk zasažen spoustou krvavých ran, kostelem procházelo zlo, a tak celý prostor provoněl kadidlový kouř na znamení Boží náklonnosti a péče.“ To jsme ještě nevěděli, že tou dobou bylo odhaleno zvěrstvo, kterého se dopustili Rusové na Ukrajincích v Buči a Borodjance. Moskevský patriarcha ruské pravoslavné církve Kirill k tomu řekl: **Jsmo mírumilovná země:** „Rozhodně neusilujeme o válku ani o nic, co by mohlo ublížit druhým.“ Jak cynické a bestiální.

Odpoledne pak v našem kostele koncert smíšených pěveckých sborů Chorus Ostrava a Lucky Voice Band Praha „Společně s písní na rtech“. Mezi dirigenty byl i sbormistr opery Národního divadla moravskoslezského, Jurij Galatenko, rodák z ukrajinského Kyjeva. S oběma sbory zazpíval ukrajinskou lidovou píseň „**Hej, plyve kača**“, která se stala hymnou Majdanu už v r. 2014. Zveme k poslechu a meditaci nahrávky Českého červeného kříže, která uvádí i překlad s českými titulky: „Hej, pluje kachna po Tise. Mámo moje, nezlob se na mě. Nezlob se v zlou dobu, sám nevím, kde zahynu. Zahynu já v cizí zemi, kdo mi bude kopat hrob? Vykopou ho cizí lidé, nebude ti to líto, mámo? – Hej, jak by mi to nemohlo být líto, synku? Vždyť jsem tě nosila ve svém srdci.“ Skladba vznikla pravděpodobně před více než 100 let v Karpatské Ukrajině a teskně vypráví o žalu matky, loučící se se synem, zabitým ve válce. Její text jakoby předvídal tragické události, které Ukrajina prožívá v posledních letech a zvláště v těchto dnech.

Pozdrav od Václava Vacka

31.3. byla v Praze na Fortně **prezentace knihy „Vystup na horu a buď tam“** a při ní Václavovo povídání: „Vyšel jsem ze současné situace: Jsme poučitelní? Opět jsme podcenili nebezpečí a přecenili sami sebe. Ukrajinci brání svou zem a děti. Vojáci Ruska jsou posláni zabíjet, jako naši dědové v 1. světové válce. Naučíme se bránit politické manipulaci? Bůh nám k tomu nabízí svou pomoc. Opatrujte se.“ Václav Vacek

Svatý týden

Dnes je Květná neděle a tak nám pašije ožívají přímo před námi: **Juraj popsal, jak mu ruští vojáci zastřelili otce před jeho očima.** Juraj je deváták z Buče. Letos není potřeba pouštět si filmy Umučení Krista.

Ježíš se totiž narodil pod kyjevskými bombami,

byl vyslán v 18 letech na frontu

a zemřel v náručí své matky v bunkru v Charkově.

Příběh Kaina a Ábela se opakuje: **Pane Ježíši, odpusť nám válku. Zastav Kainovu ruku a až ji zastavíš, ujmí se i jeho – je to náš bratr!**

(JV) obrázek: mrtvá těla mužů, někteří s rukama svázanými za zády, leží na zemi v městě Buča na Ukrajině v neděli 3.4.2022